

tuelst blive ødelagte ved, at et nyt, større Vandværk anlægger Brønde ned i det samme vandførende Lag og paa samme Sted som det mindre, faar Erstatning derfor. Det er klart, at en saadan Erstatning skal betales, det erkender jeg, men dermed er det ikke sagt, at Spørgsmaalet er afgjort paa fyldestgørende Maade. Der er nemlig ikke blot Tale om at bore Brønde, men der kan efter Affattelsen af Lovforslaget ogsaa være Tale om at grave Brønde. Hvis det vandførende Lag ikke ligger dybere, end at man kan grave ned til det, har det ny Vandværk selvfølgelig Lov til at grave Brønde, naar det blot lukker dem bagæfter, saa det ikke bliver aabne Brønde. Paa den Maade vil man, som sagt, kunne udtømme det vandførende Lag i en ret vid Omkreds, ikke at tale om, hvad den sidste ærede Taler nævnte, at man, naar man pumper med Dyppumpe ud af det vandførende Lag, tager Vand i en vid Omkreds, hvad man har Eksempel paa i denne Tid, netop i den første ærede Talers Valgkreds. Jeg tror derfor ikke, at dette Spørgsmaal om Anlæg af Brønde er saa farefrit, som den højtærede Minister mener. Jeg tror, der bør tages en Reservation, i alt Fald af en saadan Natur, at det ikke, som jeg nævnte før, alene bliver offentlige Vandforsyningsanlæg, der blive beskyttede, men at det bliver alle de nu bestaaende.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

B. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til det Udvalg, der tidligere er nedsat angaaende Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Vands Afledning og Afbenyttelse af 28de Maj 1880.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Forhryningsagenter m. m. af 12te April 1892.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagenfattes under Forhandling.

Blem: Det foreliggende Lovforslag gaar jo ud paa en Omfribning af Forhryningslovens § 6, en Omfribning, der giver Ministeren en udvidet Bemyndigelse ud over den, han nu har til at træffe Bestemmelser om Ansættelsen af autoriserede Forhryningsagenter i Kommuner uden for Kjøbenhavn, der ere forsynede med en Havn, og det ophyses i Motiverne, at Ministeriet i Henhold til den nu gældende § 6 og ifølge Andragender fra de kommunale Raad har sat Lovens Bestemmelser i Kraft paa Faxe Ladeplads, Rønne Røbstad, Svendborg Røbstad og Marstal Handelsplads. Det har nu vist sig for de to sidstnævnte Kommuner vedkommende, at Anordningen er bleven illusorisk derved, at Forhryningsagenter, der ikke ere autoriserede, have bosat sig uden for Kommunens Grænse og altsaa ikke have kunnet rammes af Loven, og man er endda ikke sikker paa, at de ikke tillige drive denne Forhryningsforretning sammen med Beværternæring, hvad de efter Loven ikke maa. Det kan der maaste være noget i, men naar Ministeriet foreslaar, som det ogsaa hedder i Motiverne, at denne Ret bliver udvidet saaledes, at man endogsaa i tilgrænsende Kommuner kan forbyde privat Forhryningsvirksomhed og gøre det uafhængigt af Ønster hos disse Kommuner Bestyrelser, saa er dette egentlig Kernepunktet i Lovforslaget, og jeg er noget bange for, at det er at gaa for vidt, naar Ministeren faar Ret til mod Kommunalbestyrelsens Ønste at sætte en saadan Bestemmelse i Kraft. Jeg tror derfor, at det vilde være heldigt, om dette Lovforslag blev prøvet i et Udvalg, for at man der nærmere kunde overveje, om denne Bestemmelse dog ikke gaar for vidt.